

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

ตำบลโนนทองแยกการปกครองจากตำบลนาญเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๗ มีหมู่บ้านในการปกครอง ๗ หมู่บ้าน มีราษฎรอพยพมาจากจังหวัดต่างๆในภาคอีสาน เข้ามาทำมาหากินให้มีครัวเรือน/ประชากรเพิ่มมากขึ้น จึงแยกหมู่บ้านเป็น ๑๑ หมู่บ้าน ราษฎรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ขนบธรรมเนียมประเพณีตามแบบคนอีสานทั่วไป เทศบาลตำบลโนนทอง เดิมได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ สังกัดกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทยจากนั้นได้มีการปฏิรูประบบราชการ เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๕ ได้มีการจัดตั้งกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทยโดยมีหน้าที่ในการกำกับดูแลและช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลโนนทอง ได้นำเสนอต่อกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้พิจารณาในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทอง เป็นเทศบาลตำบลโนนทอง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีความเหมาะสม จึงได้ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทอง เป็นเทศบาลตำบลโนนทอง โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคมการเมืองวัฒนธรรม และด้านอื่นๆตามที่กฎหมายกำหนดจากนั้น ได้มีการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล เป็นการเลือกตั้งครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๑.๑ ที่ตั้งของตำบล

ตำบลโนนทอง มีพื้นที่ ๑๑๗ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๓๓,๔๗๐ ไร่ มีทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอนาญ เป็นระยะทาง ๑๖ กิโลเมตรใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์ประมาณ ๓๐ นาที ห่างจากตัวจังหวัดอุดรธานี เป็นระยะทาง ๑๒๐ กิโลเมตรใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒ ชั่วโมง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขา และเนินภูเขาดิน สูงๆต่ำๆ มีลำห้วยโป่งเป็นลำน้ำสำคัญไหลผ่าน และลำน้ำโสมไหลผ่านบางพื้นที่ โดยมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ตั้งน้ำลำซาง และอยู่ในเขตอนุรักษ์บางส่วน

อาณาเขต ตำบลโนนทอง มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลและท้องที่ต่างๆดังนี้

- ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขต	ตำบลแก้งไก่อ	อำเภอสังคม	จังหวัดหนองคาย
- ทิศใต้	ติดต่อกับเขต	ตำบลนาญ	อำเภอนาญ	จังหวัดอุดรธานี
- ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเขต	ตำบลคำด้วง	อำเภอบ้านผือ	จังหวัดอุดรธานี
- ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเขต	ตำบลนาแค	อำเภอนาญ	จังหวัดอุดรธานี

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

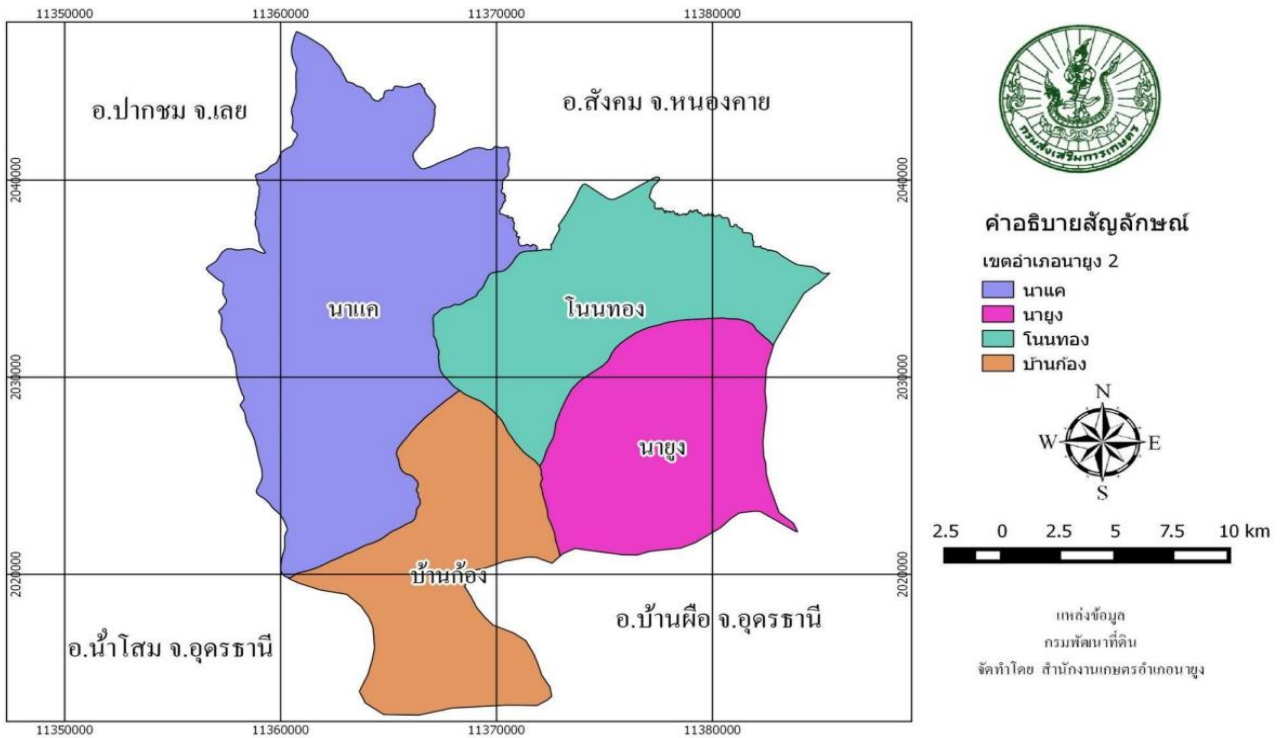
ตำบลโนนทองมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูหนาว มีอากาศที่หนาวจัดและมีหมอกหนาในช่วงตอนเช้า ในช่วงช่วงเดือนตุลาคม – กุมภาพันธ์ ของปีถัดไป

ฤดูร้อน มีอากาศร้อนมากในช่วงเดือน มีนาคม - เดือนเมษายน ของทุกปี

ฤดูฝน มีฝนตกกระจายและตกหนักในบางพื้นที่ ในช่วงเดือนพฤษภาคม – กันยายน ของทุกปี

แผนที่แสดงที่และอาณาเขตติดต่อของตำบลโนนทอง อำเภอนาเยีย จังหวัด

๑.๔ ลักษณะของดิน

ตำบลโนนทอง มีลักษณะดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง สภาพดินเป็นดินร่วนปนเหนียว ดินร่วนปนทราย และดินร่วนปนหิน เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม พืชหลักที่สำคัญ คือ ยางพารา, ข้าว, อ้อย และมันสำปะหลัง

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน ๒ สาย

แหล่งน้ำสาธารณะ จำนวน ๒๑๒ แห่ง

ชื่อลำน้ำ / แหล่งน้ำ	ไหลผ่านหมู่บ้าน
๑. ลำห้วยโป่ง	หมู่ที่ ๓ , ๔ , ๕ , ๖ และหมู่ที่ ๗
๒. ลำห้วยโสม	หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒
อ่างเก็บน้ำ	พื้นที่
๑. อ่างเก็บน้ำบ้านนาเมืองทอง	บ้านนาเมืองทอง ตำบลโนนทอง
แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น	จำนวน
๑. ฝายน้ำล้น	๑๒
๒. บ่อน้ำตื้น	๑๓๗
๓. บ่อโยก	๕๓
๔. ทำนบ	๒
๕. ระบบประปาหมู่บ้าน	๘

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

เนื่องจากพื้นที่ส่วนมากเป็นภูเขาน้อยใหญ่สลับซับซ้อน ป่าไม้ในเขตตำบลโนนทองจึงมีลักษณะเป็นป่าดิบชื้น มีสัตว์ป่าและอาหารป่ามากมายสำหรับการดำรงชีพและนำมาขายเป็นรายได้เสริมของประชากรในพื้นที่

๒. ด้านการเมือง / การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

การปกครองแบ่งออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ผู้นำหมู่บ้าน	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
๑	วังเลา	นายสุพรรณ ตะวงษา	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๑	๐๖๕-๓๒๘-๔๕๐๑
๒	โสมสวรรค์	นายจักรกฤษณ์ ปะสีระเตสังข์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๒	๐๘๙-๙๔๑-๗๗๒๙
๓	เชียงดี	นายคำมี สุวรรณไชย	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓	๐๙๓-๙๔๗-๗๙๙๓
๔	กุดเชือก	นายบุญหนา ผิวสว่าง	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๔	๐๙๐-๓๘๕-๓๐๒๘
๕	ท่าโป่งทอง	นายทองสุข มูลเค้า	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๕	๐๘๔-๙๕๖-๓๔๑๔
๖	ปากเจียง	นายยศ โพธิ์เสน	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖	๐๙๒-๓๕๙-๐๒๕๕
๗	โนนทอง	นายคำตา นาคอก	กำนันตำบลโนนทอง	๐๙๓-๕๓๔-๙๙๔๕
๘	สมประสงค์	นายอดุลย์ ภูผารัง	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๘	๐๘๐-๗๒๘-๓๔๖๘
๙	โนนทอง	นายสมาน พรหมเสน	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๙	๐๙๘-๖๘๐-๓๖๐๒
๑๐	โนนทอง	นายหนูแดง รังษ์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๑๐	๐๖๑-๑๓๐-๖๓๑๙
๑๑	นาเมืองทอง	นายถนอม เชื้อวังคำ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๑๑	๐๙๓-๓๓๖-๒๕๑๔

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลโนนทอง มีทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่นการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ในปี พ.ศ. ๒๕๖ และรวมถึงการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

ฝ่ายบริหาร

๑. นายชัยยา	ภูมิเขต	นายกเทศมนตรีตำบลโนนทอง
๒. นายธงชัย	แก้วเพชร	รองนายกเทศมนตรีตำบลโนนทอง
๓. นายวัง	พิลาเทพ	รองนายกเทศมนตรีตำบลโนนทอง
๔. นายเสมียน	คำสอนทา	เลขานายกเทศมนตรีตำบลโนนทอง
๔. นางลำดวน	เข็มจันทร์	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลโนนทอง

ฝ่ายนิติบัญญัติ

๑. นายอภิรักษ์	ประทุมแสง	ประธานสภาเทศบาลตำบลโนนทอง
๒. นายประดิษฐ์	อินทร์กร	รองประธานสภาเทศบาลตำบลโนนทอง
๓. นายคำผล	ใจบุญ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๑
๔. นายสนุก	ธิดา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๑
๕. นายอุทัย	นามบุรี	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๑
๖. นายบันลุ	ทีฬา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๑
๗. นายนิพันธ์	สงเคราะห์	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๑
๘. นายบุญไทย	พิมพ์คำ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๒
๙. นายกตัญญูพัฒน์	สุวิทย์ประกาศ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๒
๑๐. นายปुरुชัย	นันท	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๒
๑๑. นายเอกสิทธิ์	มาระตัง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๒
๑๒. นายพรพิชิต	ใบงาม	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโนนทอง เขต ๒

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	วังเลา	๑๗๓	๒๙๖	๒๕๖	๕๕๒
๒	โสมสวรรค์	๒๔๙	๓๗๐	๓๖๘	๗๓๘
๓	เชียงดี	๒๗๒	๔๐๖	๔๐๐	๘๐๖
๔	กุดเชือก	๓๔๑	๕๘๗	๕๑๘	๑,๑๐๕
๕	ท่าโป่งทอง	๒๗๓	๔๑๘	๓๙๓	๘๑๑
๖	ปากเจียง	๒๐๘	๒๗๕	๒๙๘	๕๗๓
๗	โนนทอง	๒๕๑	๓๖๕	๓๗๓	๗๓๘
๘	สมประสงค์	๓๘๒	๕๕๐	๕๔๓	๑,๐๙๓
๙	โนนทอง	๒๘๔	๓๙๒	๓๗๖	๗๖๘
๑๐	โนนทอง	๑๙๖	๓๐๘	๒๙๑	๕๙๙
๑๑	นาเมืองทอง	๑๗๐	๒๗๑	๒๓๓	๕๐๔
ตำบลโนนทอง (รวม)		๒,๗๙๙	๔,๒๓๘	๔,๐๔๙	๘,๒๘๗

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ข้อมูล ณ เดือน มกราคม ๒๕๖๖

<https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/displayData>

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๔.๑.๑ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๕ แห่ง

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวังเลา-โสมสวรรค์	หมู่ที่ ๑
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกุดเชื่อมโยง	หมู่ที่ ๔
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากเจียง	หมู่ที่ ๖
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสมประสงค์	หมู่ที่ ๘
๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาเมืองทอง	หมู่ที่ ๑๑

๔.๑.๒ โรงเรียนประถมศึกษา ๔ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านวังเลาโสมสวรรค์	หมู่ที่ ๒
๒. โรงเรียนบ้านท่าโป่งทอง	หมู่ที่ ๕
๓. โรงเรียนบ้านสมประสงค์	หมู่ที่ ๘
๔. โรงเรียน ต.ช.ด. บ้านนาเมืองทอง	หมู่ที่ ๑๑

๔.๑.๓ โรงเรียนมัธยมศึกษา (ขยายโอกาสทางการศึกษา) ๒ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านเชียงดี - กุดเชื่อมโยง	หมู่ที่ ๓
๒. โรงเรียนบ้านปากเจียง - โนนทอง	หมู่ที่ ๗

๔.๑.๔ สถาบันและองค์กรศาสนา ๑๕ แห่ง

๑. วัดไทรคังคาราม	หมู่ที่ ๑ บ้านวังเลา
๒. วัดป่าผาน้ำจั้น	หมู่ที่ ๑ บ้านวังเลา
๓. วัดศรีสะอาดศรีธาราม	หมู่ที่ ๒ บ้านโสมสวรรค์
๔. วัดโพธิ์ศรี	หมู่ที่ ๓ บ้านเชียงดี
๕. วัดอุทกมัจฉาราม	หมู่ที่ ๔ บ้านกุดเซียม
๖. วัดป่าสุขเจริญธรรม	หมู่ที่ ๔ บ้านกุดเซียม
๗. วัดป่าแก้ววันทา	หมู่ที่ ๕ บ้านท่าโป่งทอง
๘. วัดสัมมัฐมุขาราม	หมู่ที่ ๖ บ้านปากเจียง
๙. วัดป่าภูหัวบ้าน	หมู่ที่ ๗ (วัดสามัคคีเจริญธรรม) บ้านโนนทอง
๑๐. วัดป่าผาน้ำตักบ้านสมประสงค์	หมู่ที่ ๘ บ้านสมประสงค์
๑๑. วัดป่าบ้านสมประสงค์วราราม	หมู่ที่ ๘ บ้านสมประสงค์
๑๒. วัดป่าสิทธิธรรม	หมู่ที่ ๙ บ้านโนนทอง
๑๓. วัดป่าประชาสันติเจริญธรรม	หมู่ที่ ๑๐ บ้านโนนทอง
๑๔. วัดเขาทองคำ	หมู่ที่ ๑๑ บ้านนาเมืองทอง
๑๕. วัดป่าโป่งแดง	หมู่ที่ ๑๑ บ้านนาเมืองทอง

๔.๑.๕ กลุ่มมวลชนจัดตั้ง

๑. กลุ่มสตรีและกลุ่มแม่บ้าน	๑ กลุ่ม จำนวน ๑๕๐ คน
๒. กลุ่มอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน	๒ กลุ่ม จำนวน ๑๕๑ คน

๔.๒ สาธารณสุข

๔.๒.๑ สถานื่อนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน ๒ แห่ง

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านเชียงดี หมู่ที่ ๓

๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านโนนทอง หมู่ที่ ๙

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมถนนส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยาง มีถนนสายหลักสำคัญ ๕ เส้นทาง ได้แก่

ถนนสายสังคม	สามเหลี่ยม
ถนนสายเชียงดี	สมประสงค์ - ชุมพล
ถนนสายโนนทอง	นาเมืองทอง - นาคำน้อย
ถนนสายกุดเชื่อม	นาโยง
ถนนสายปากเจียง	บ้านม่วง

๕.๒ การโทรคมนาคม

ที่ทำกาารไปรษณีย์โทรเลข (ไปรษณีย์อนุญาตเอกชน) ๑ แห่ง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๙ บ้านโนนทอง

๕.๓ การไฟฟ้า : มีไฟฟ้าใช้ ๑๑ หมู่บ้าน

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ อาชีพหลัก ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ปลูกข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ ปลูกมันสำปะหลัง ยางพารา ปลูกกล้วยน้ำว้า และปลูกผลไม้ ซึ่งเกษตรกรแต่ละครอบครัวจะปลูกพืชหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน

ข้อมูลสถิติการเกษตรตำบลโนนทอง อำเภอนาโยง จังหวัดอุดรธานี

ชนิดพืช	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวนพื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	จำนวนพื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
๑. ข้าว	๕๐๐	๔,๕๒๒.๓๘	๔,๕๒๒.๑๓
๒. มันสำปะหลัง	๒๖๖	๓,๔๕๘.๓๐	๓,๔๕๘.๓๐
๓. ยางพารา	๖๑๘	๑๐,๘๖๙.๖๗	๘,๘๗๖.๙๖
๔. อ้อย	๔๘	๓๘๙	๓๘๙

ตารางแสดงแหล่งตลาดทางการเกษตรในตำบล

ผลผลิตทางการเกษตร	แหล่งตลาด	ที่ตั้ง
๑. มันสำปะหลัง	ลานรับซื้อในตำบล ๕ แห่ง	ต.โนนทอง อ.นาโยง จ.อุดรธานี
๒. ยางพารา	พ่อค้ามารับซื้อในตำบล รวมกลุ่มขายแบบประมูลราคา	ต.โนนทอง อ.นาโยง จ.อุดรธานี ต.โนนทอง อ.นาโยง จ.อุดรธานี
๓. ข้าว	ร้านรับซื้อข้าว ๓ แห่ง	อ.นาโยง จ.อุดรธานี

๖.๒ หน่วยธุรกิจ ในเขตเทศบาลตำบลโนนทอง

- ปั้มน้ำมัน	๘	แห่ง
- โรงสี	๘	แห่ง
- ร้านซ่อมรถ	๔	แห่ง
- ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	๕๑	แห่ง
- ลานมัน	๒	แห่ง
- ร้านเสริมสวย	๒	แห่ง
- โรงงานขนมจีน	๑	แห่ง
- ร้านผลิตถังขยะ	๑	แห่ง
- ร้านขายอาหาร	๖	แห่ง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนตำบลบ้านโนนทองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนสถาน ดังนี้

- วัด ๑๕ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- งานประเพณีแห่พระคู่บ้านสืบสานวัฒนธรรมไทย
- งานประเพณีบุญบั้งไฟ (บุญเดือนหก)
- งานประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในวันสงกรานต์

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ทอผ้าพื้นบ้าน
- เย็บพานบายศรีสู่ขวัญ
- แพทย์แผนไทย
- จักสาน
- ดนตรีพื้นบ้าน
- หมอสู่ขวัญ
- ภาษาถิ่น ได้แก่ ภาษาอีสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นบ้าน หมู่ที่ ๘
- กลุ่มสานกระติบข้าว หมู่ที่ ๙

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

CaO	ร้อยละ <0.01 Na ₂ O	ร้อยละ <0.01
K ₂ O	ร้อยละ 4.49 P ₂ O ₅	ร้อยละ <0.01
H ₂ O	ร้อยละ 0.59 LOG	ร้อยละ 3.2

บริเวณแหล่งดินขาว บานนาเมืองทอง อำเภอนาโยง

แรดินขาวที่เกิดจากการผุพัง แปรสภาพของหินไรโอไลติกทัฟฟ์สีเทาขาว

การกำเนิด ของแรดินขาวแหล่งนี้ได้มาจากการแปรสภาพของแร่เฟลด์สปาร์ที่เป็นส่วนประกอบอยู่ในเนื้อหินภูเขาไฟ ชนิดหินไรโอไลติก ทัฟฟ์และหินไรโอไลต์ที่ถูกกระบวนการสลายละลายน้ำร้อน ความร้อนภายในโลก (hydrothermal alteration) ซึ่งเป็นผลมาจากมวลหินอัคนีชนิดหินแกรนิตแทรกซอนขึ้นมาภายหลังส่วนบริเวณที่อยู่ทางออกไปจากมวลหินแกรนิตจะพบว่าการแปรสภาพเป็นดินขาวน้อยมาก ส่วนใหญ่เกิดจากการผุพังตามธรรมชาติ

๙. ข้อมูลพื้นฐานด้านอื่นๆ

๙.๑ ข้อมูลเทศบาลตำบลโนนทอง

• ประวัติ

ตำบลโนนทอง แยกการปกครองจากตำบลนาเยียเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๗ มีหมู่บ้านในการปกครอง ๗ หมู่บ้าน มีราษฎรอพยพมาจากจังหวัดต่างๆในภาคอีสาน เข้ามาทำมาหากินให้มีครัวเรือน/ประชากรเพิ่มมากขึ้น จึงแยกหมู่บ้านเป็น ๑๑ หมู่บ้าน ราษฎรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ขนบธรรมเนียมประเพณีตามแบบคนอีสานทั่วไป

เทศบาลตำบลโนนทอง เดิมได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประกาศของกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ สังกัดกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทยจากนั้นได้มีการปฏิรูประบบราชการ เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๕ ได้มีการจัดตั้งกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทยโดยมีหน้าที่ในการกำกับดูแลและช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลโนนทอง ได้นำเสนอต่อกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้พิจารณาในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทอง เป็นเทศบาลตำบลโนนทอง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีความเหมาะสมจึงได้ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทอง เป็นเทศบาลตำบลโนนทอง โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคมการเมืองวัฒนธรรม และด้านอื่นๆตามที่กฎหมายกำหนดจากนั้น ได้มีการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล เป็นการเลือกตั้งครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๖

• คำขวัญประจำตำบล

“ชุมชนสามัคคี พาราดีแยงแผ่น แนวน้ำคุณธรรม งามล้ำน้ำตกเขาเต่า แหล่งขุนเขา ดินหินขาว แร่ทองคำ”

• วิสัยทัศน์การพัฒนา

“เราจะพัฒนาให้ประชาชนประทับใจ”

• พันธกิจ

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
๒. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
๓. ส่งเสริมการศึกษา
๔. กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
๕. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางราชการ

• ตราสัญลักษณ์

- ที่ตั้งสำนักงาน

เทศบาลตำบลโนนทอง ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๒๖๖ หมู่ที่ ๔ ตำบลโนนทอง อำเภอนายูง จังหวัดอุดรธานี
รหัสไปรษณีย์ ๔๑๓๘๐ โทรศัพท์ ๐๔๒-๒๑๗๔๘๐

เว็บไซต์ : <https://www.nonthongnayoong.go.th/index.php>

เฟสบุ๊ก : <https://www.facebook.com/AdminNonthong.NY/>

Email : nonthong.ny@gmail.com

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งใน ด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน

ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคีในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังจะต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหาอาชญากรรม การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๖๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครายสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องรวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไปในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความ

สะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างใดก็ได้ ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะใน

โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนามาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้นภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุมอย่างใดก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศและถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่นคง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- ๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- ๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- ๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- ๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- ๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- ๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

- ๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- ๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- ๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- ๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- ๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- ๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- ๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- ๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- ๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- ๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- ๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- ๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- ๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- ๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- ๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- ๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- ๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- ๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- ๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลงเหมาะสมกับภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ประเทศ
- ๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- ๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่งยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูงมุ่งมั่นและมีมืออาชีพ
- ๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- ๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดสถานะและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทยไว้ว่า ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศในอนาคตและผลของการพัฒนาที่ผ่านมา แสดงว่าประเทศไทยมีศักยภาพและโอกาสในการปรับตัวและได้รับประโยชน์จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง จึงควรพิจารณานำจุดแข็งของประเทศไทยที่สั่งสมมาตั้งแต่อดีต ปรับปรุงจุดอ่อนมาใช้จัดการกับโอกาสและอุปสรรค เพื่อวิเคราะห์สถานะและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

๑. ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลางตอนบน การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวอย่างเห็นได้ชัด และมีแนวโน้มที่ความสามารถในการรักษาสัดส่วนการตลาดจะลดลง เพราะกำลังสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน

๒. อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดยรวมอยู่ในอันดับที่ ๓๐ จาก ๖๐ ประเทศ ชำนาญ ในขณะที่มาเลเซียอยู่ในอันดับที่ ๑๔ และสิงคโปร์อันดับที่ ๓ โดยสมรรถนะทางเศรษฐกิจและประสิทธิภาพภาคเอกชนอยู่ในอันดับที่ดี ในขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการศึกษาอยู่ในอันดับที่ไม่ดี

๓. โครงสร้างการผลิตมีการเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรและอุตสาหกรรมไปสู่บริการมากขึ้น มีสัดส่วนภาคบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสูงสุด เปิดโอกาสให้ประเทศก้าวสู่ความเป็นชาติ การค้าและบริการ

๔. ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับภูมิภาคและโลกมีมากขึ้น โดยเฉพาะภูมิภาคอาเซียนและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต จะนำไปสู่การสร้างอำนาจการต่อรองการเมือง สังคม และสิ่งแวดล้อม ขยายตลาด และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ด้านสังคม

๑. ประเทศไทยกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทำให้ภาระการคลังเพิ่มขึ้น อัตราการพึ่งพาของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น มีแนวโน้มการพึ่งพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน และสามารถขยายตลาดสินค้าผู้สูงอายุในประเทศ

๒. คุณภาพของคนไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น มีสุขภาวะดีขึ้นและได้รับหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึง

๓. ผลผลิตการผลิตแรงงานไทยยังต่ำ ขณะที่ความต้องการกำลังคนที่มีทักษะและองค์ความรู้สูงทั้งปริมาณ และคุณภาพเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการก้าวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม ๔.๐ แต่ไทยสามารถดึงดูดแรงงานทักษะสูงจากต่างประเทศ แต่ยังคงป้องกันการเคลื่อนย้ายของแรงงาน ทักษะสูงไปสู่ประเทศที่มีค่าแรงสูงกว่า

๔. ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ความเหลื่อมล้ำยังเป็นปัญหาสำคัญที่นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม โดยที่บริบทการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างและประชากร และโครงสร้างเศรษฐกิจอาจส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทวีความรุนแรงขึ้น ขณะที่แนวโน้มของความเหลื่อมล้ำระหว่างแรงงานที่มีทักษะสูงและทักษะต่ำจะยิ่ง ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากความแตกต่างกันทางด้านรายได้

๕. สังคมไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตจากการที่มีค่านิยมเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมต่างชาติที่ หลากหลาย เนื่องจากขาดทักษะการคิด วิเคราะห์ ไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี เพื่อปรับเปลี่ยน ค่านิยมและพฤติกรรมให้สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสใหม่ของโลกได้

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดวิกฤตน้ำ และการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาและยกระดับการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพเพื่อรับมือกับวิกฤตที่เกิดขึ้น

๒. การใช้ทุนทรัพยากรเกินกว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบนิเวศ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของ ประชาชน ทำให้เกิดกระแสการอนุรักษ์ในสังคม ความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรจะมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น รัฐจะต้องมี กลไกจัดการความขัดแย้ง สร้างธรรมาภิบาล และความเป็นธรรมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๓. การบริหารจัดการน้ำทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพยังขาดประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการขาดแคลนนํ้าระบบ นิเวศลุ่มน้ำเสื่อมโทรม และภาวะการขาดแคลนนํ้าในอนาคตจะเพิ่มมากขึ้น จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องพัฒนากลไกการบริหารจัดการ และให้มีการจัดการทั้งด้านอุปสงค์ และอุปทานเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ในอนาคต

๔. ปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อทั้งด้านคุณภาพชีวิต สุขภาพอนามัยของประชากร และมีต้นทุนทาง เศรษฐกิจในการจัดการแก้ไข ซึ่งจะเป็นปัญหาหลักของเมืองที่มีความเจริญอย่างรวดเร็วในอนาคต จำเป็นต้องมีการ วางแผนลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

ด้านความมั่นคง

๑. ประเทศไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันหลักที่ยึดโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างแนบแน่น แต่ยังคงถูกละเมิดด้วยการให้ข้อมูลที่บิดเบือนผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยยังมีความพยายามนำสถาบัน หลักมาเชื่อมโยงกับความขัดแย้งทางการเมืองและความเห็นต่างทางความคิด เพื่อให้เกิดความขัดแย้ง นำไปสู่ความ แตกแยกในสังคม

๒. ไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้าย

๓. ประเทศไทยมีความเสี่ยงในด้านไซเบอร์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ประมาณ ๑ ใน ๕ เครื่อง ใน ประเทศถูก โจมตีจากโปรแกรมที่ไม่พึงประสงค์ และในอนาคตแนวโน้มความเสี่ยงอาจจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

๔. ประเทศไทยเผชิญปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่หลากหลายรูปแบบและมีวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น

ด้านการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาล

๑. การให้บริการประชาชนจะต้องปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากลเมื่อเทียบกับต่างประเทศ

๒. การสรรหาและพัฒนาข้าราชการที่มีคุณภาพทดแทนข้าราชการที่เกษียณอายุ

๓. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐให้สามารถปรับตัวให้ทันกับยุคดิจิทัล

๔. การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายไปในวงกว้างทั้งในภาครัฐและเอกชน

๕. กระบวนการยุติธรรมยังขาดประสิทธิภาพ และกฎหมายล้าสมัยไม่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ อีกทั้ง การพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในระยะที่มามา ประเทศไทยต้องเผชิญกับ

การเปลี่ยนแปลงหลากหลายรูปแบบทั้งภายในและภายนอกประเทศ อาทิ ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ การเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี กระแส การเปิดเศรษฐกิจเสรี การก่อการร้ายข้ามชาติ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประกอบกับการพัฒนาที่มามีความยั่งยืนประสบปัญหาหลาย ๆ ด้าน ทั้งปัญหาคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ความเสื่อมถอยทางวัฒนธรรม ผลผลิตภาพการผลิตต่ำ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างเหมาะสมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนพัฒนาที่คำนึงถึง การวางรากฐานของประเทศในระยะยาว ทั้งในด้านความมั่นคงเศรษฐกิจ / สังคม / ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ การบริหารจัดการที่ดี โดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ประกอบด้วย

๑. ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อให้ การพัฒนาในทุกมิติเป็นไปอย่างมีบูรณาการ บนทางสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุผล รวมถึงมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี สอดคล้องกับภูมิสังคม การพัฒนาทุกด้าน มีดุลยภาพ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และ ระบบนิเวศน์ มีความสอดคล้อง เกื้อกูล และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การพัฒนาในมิติหนึ่งไม่ส่งผลกระทบทางลบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อมิติอื่นๆ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมี คุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่นคงอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ชุมชน วิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม เพื่อมุ่งไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศอย่างแท้จริง

๒. คำนึงถึง “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยใช้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคนไทยให้เป็นพลังสำคัญในการสร้างความมั่นคงของชาติ เป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการ โดยในมิติสังคมพัฒนาคนทุกช่วงวัย และเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ มุ่งเน้นให้คนมีศักยภาพและการเรียนรู้ มีความคิด สร้างสรรค์ มีความสามารถรอบด้าน และมีโอกาสในการเข้าถึงคุณภาพของการศึกษาอย่างเท่าเทียม ลด ความเหลื่อมล้ำ ในสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนและครอบครัวให้ดีขึ้น ในมิติเศรษฐกิจ พัฒนาคน ทางด้านคุณภาพและปริมาณ เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทั้งในภาคการผลิตและภาคบริการเพื่อก้าวสู่การหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง ในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้างคนให้ใช้และอยู่กับสิ่งแวดล้อม

๓. มุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งกลไกที่เป็นกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ โดยต้องปรับปรุงให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการ พัฒนาในทุกระดับ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ลดความซ้ำซ้อน หรือ เป็นอุปสรรคต่อการหนุนเสริมการปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆ ควบคู่กับการพัฒนากลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการ หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ หรือประเด็นการพัฒนาเฉพาะในแผนฯ ทั้งในระดับ ประเทศ และระดับพื้นที่ให้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์กรความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน

กล่าวโดยสรุป หลักการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนาที่น้อมนำ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญาพื้นฐานในการกำกับทิศทางการพัฒนาประเทศให้เติบโตอย่างมีดุลยภาพ คำนึงถึงการวางรากฐานการพัฒนาในระยะยาว คนในชาติจะต้องได้รับการพัฒนา ให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณธรรม จริยธรรม ความเพียร และมีจิตสำนึก คำนึงถึงประโยชน์ของชาติเป็น สำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกสำคัญในการขับเคลื่อนแผนฯ ทั้งการปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบ กลไกการทำงานที่มีหน้าที่หลักดันประเด็นการพัฒนาสำคัญต่างๆ และกลไกที่เกี่ยวข้องกับการใช้องค์ความรู้ เพื่อให้ประเทศก้าวไปสู่สังคมที่ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ได้ในอนาคต

๑.๓ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ความมั่นคง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

ประกอบด้วย อุดรธานี เลย หนองบัวลำภู หนองคาย บึงกาฬ

วิสัยทัศน์

“เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ การค้าและการท่องเที่ยวสากล ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

- (๑) เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๒) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการผลิต การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- (๓) ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- (๔) รักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด

- (๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด
- (๒) อัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
- (๓) ผลภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้น
- (๔) ผลภาพการผลิตสินค้าเกษตร
- (๕) รายได้จากการท่องเที่ยว
- (๖) ระดับความเหลื่อมล้ำในสังคม (Gini Coefficient) ของกลุ่มจังหวัด
- (๗) สัดส่วนประชากรในการเข้าถึงสวัสดิการ
- (๘) ร้อยละของสัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่ของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
- (๙) ดัชนีคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI)

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด (ประเด็นยุทธศาสตร์)

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับภาคเศรษฐกิจในพื้นที่
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาทุนมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัย อย่างเท่าเทียม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี

วิสัยทัศน์ “เมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกปัจจัยพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และการยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการและแรงงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการค้า การลงทุนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
 ๒. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและยกระดับมาตรฐานการทำการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
 ๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการพัฒนาทุนมนุษย์และการลดความเหลื่อมล้ำโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ๔. ยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์และการท่องเที่ยวของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
 ๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำ การจัดการขยะ/น้ำเสียเพื่อการใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืน
 ๖. เสริมสร้างสังคมที่มั่นคง ความปลอดภัย ในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน
 ๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการจังหวัดให้มีเอกภาพด้วยการบูรณาการการทำงานกันทุกภาคส่วน
- ตามค่านิยม UDON TEAM

ค่านิยม UDONTEAM

U : UNITY	: มีเอกภาพ
D : DEVELOPMENT	: พัฒนาอย่างต่อเนื่อง
O : OPENMIND	: เปิดใจให้บริการ
N : NETWORK	: สานเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน
T : TRANPERENCY	: มีความโปร่งใส
E : EXCELLENCE	: เน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน
A : ACCOUNTABILITY	: มีความรับผิดชอบ
M : MORALITY	: มีศีลธรรม

เป้าประสงค์

๑. คนมีความเข้มแข็ง มีความรู้ มีการศึกษา มีสุขภาพที่ดี ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม
๒. ผลผลิตทางการเกษตรได้มาตรฐานและปลอดภัยตามเกณฑ์มาตรฐานที่ดี (GAP)
๓. การคมนาคมติดต่อสื่อสารสะดวกทั้งทางบกและทางอากาศทำให้มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
๔. การท่องเที่ยวสร้างรายได้มวลรวมให้จังหวัดเพิ่มมากขึ้น
๕. มลพิษที่สำคัญๆ ได้แก่ ขยะ น้ำเสีย ได้รับการบำบัดแก้ไขและทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู
๖. การบริหารจัดการภาครัฐแบบมีส่วนร่วม สะดวก รวดเร็ว ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สร้างความพึงพอใจในการให้บริการและเกิดประโยชน์แก่ประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การส่งเสริม การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไม้และการท่องเที่ยวโดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ : การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

๑.๖ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี อุดรธานี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุดรธานี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร
๒. ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และการทำการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ส่งเสริมให้มีตลาดชุมชนและการจัดตั้งตลาดกลาง
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มผู้ประกอบการและเครือข่าย
๕. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มความสมบูรณ์พื้นที่ป่าอนุรักษ์และป้องกันรักษาป่าเชิงรุก
๒. พื้นฟูทรัพยากรดินและการใช้ประโยชน์ให้เหมาะสม
๓. ปลูกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดย

สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔. การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล
๕. การพัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อการเกษตรและสร้างความหลากหลายทางธรรมชาติ สนับสนุนการจัด
ฝายต้นน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเดิมและแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกใหม่
๒. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
๓. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ในการรักษาทรัพยากรในการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการท่องเที่ยวโดย
วิถีวัฒนธรรมชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการจัดการศึกษาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้าง ซ่อมแซม และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
๒. เสริมสร้างความสงบสุขในสังคม ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๓. ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬา และสุขภาพอนามัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ
๕. เสริมสร้างความเข้มแข็งและบทบาทของครอบครัว และสถาบันทางสังคมในการพัฒนาด้านต่าง ๆ
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
๗. จัดทำฐานข้อมูลทุกด้าน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม พื้นฟู ศิลปะ วัฒนธรรม คนตรี ขนบธรรมเนียม ประเพณี ของไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. ปลุกจิตสำนึกของประชาชน เยาวชนในด้านคุณธรรม จริยธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดี

๑.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

วิสัยทัศน์ : “เมืองน่าอยู่ ประตูด่านอินโดจีนถิ่นมรดกโลก”

ยุทธศาสตร์พัฒนา

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการลงทุนและพาณิชยกรรม

๑. ทำให้เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนด้านอุตสาหกรรม/การเกษตรอินทรีย์ในกลุ่ม อินโดจีน
๒. ทำให้มีการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้า/เกษตรเกษตรอินทรีย์ให้ได้ตามมาตรฐานเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
๓. ทำให้เกษตรกร องค์กรเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน มีความเข้มแข็งและสามารถเป็นแกนกลางในการส่งเสริมพัฒนาด้านการเกษตรของท้องถิ่น

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่หลากหลายและครอบคลุมสอดคล้องกับวิถีชีวิตวัฒนธรรม ประเพณีโดยเชื่อมโยงกันระหว่างชนบท/เมือง/ภูมิภาค/ประเทศ
๒. ทำให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างยั่งยืน

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและการกีฬา

๑. ทำให้นักเรียนในสังกัดเกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการดำรงชีวิตและยกระดับการเรียนรู้สู่ระดับสากล
๒. ทำให้นักเรียนในสังกัด สพฐ.จังหวัดอุดรธานี ได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น
๓. ทำให้ภาคประชาชนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๔. ทำให้ประชาชนมีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดีและมีใจรักในการออกกำลังกายรวมถึงการเสริมสร้างโอกาสแก่ผู้ที่สนใจและมีทักษะการกีฬาสู่สากล
๕. ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของประชาชนผู้สนใจและมีความสามารถสู่การกีฬาระดับสากล

(๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ทำให้เกิดโครงข่ายทางหลวงท้องถิ่นที่เชื่อมกับเส้นทางหลวงเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบ้านเมืองให้น่าอยู่
๒. ทำให้เกิดแหล่งน้ำด้านการเกษตร/อุปโภคบริโภคที่มีระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพร่วมกับหน่วยงานภาคี ภาครัฐ ภาคท้องถิ่น และภาคประชาชนในชุมชน

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑. ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณธรรมมีจิตสาธารณะ ชุมชนเข้มแข็ง
๒. ทำให้มีการพัฒนาและเพิ่มทักษะในการดำรงชีวิตแก่ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ติดเชื่อเอดส์

(๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

๑. ทำให้บุคลากรในองค์กรมีศักยภาพที่สอดคล้องต่อภารกิจและเกิดการทำงาน ประสิทธิภาพ
๒. ทำให้เกิดการบริหารจัดการแบบบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ/ท้องถิ่น/ภาคเอกชน/ประชาชน
๓. เพื่อสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโนนทอง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เราจะพัฒนาให้ประชาชนประทับใจ”

พันธกิจ

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
๒. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
๓. ส่งเสริมการศึกษา
๔. กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
๕. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางราชการ

คำขวัญ

“ชุมชนสามัคคี พาราดีแยงแผ่น เน้นแผ่นดินคุณธรรม งามล้ำน้ำตกเขาเต่า แหล่งขุนเขา ดินหินขาว แร่ทองคำ”

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพ
๒. พัฒนาระบบน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคบริโภครวมทั้งแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอ
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน
๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรโดยเฉพาะกลุ่มยางพาราตำบลโนนทอง
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการฝึกอาชีพให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มอื่นๆ
๗. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๘. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชนผู้สูงอายุ คนพิการผู้ป่วยเอดส์และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
๙. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
๑๐. ส่งเสริมสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๑๑. ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโนนทองทั้ง ๗ ด้าน

ได้กำหนดให้มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภูมิภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

แนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโนนทองนั้น ได้มุ่งเน้นความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ การประชาคมท้องถิ่น และการบูรณาการร่วมกัน ระหว่างส่วนราชการและเอกชน เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

เป้าหมาย (Goals)

๑. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเผยแพร่ต่อสาธารณชน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเกี่ยวกับการส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๒. พัฒนางานบริการให้ได้มาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริม สนับสนุน ดำเนินงานให้ได้มาตรฐานธุรกิจการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมการบูรณาการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจเพื่อการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. จำนวนกิจกรรมที่กระตุ้นผลักดันให้เกิดการท่องเที่ยว
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย (Goals)

๑. สิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนและชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมกิจกรรมการดูแลแหล่งน้ำและการบริหารจัดการระบบน้ำเสีย
๒. บริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล
๓. ส่งเสริมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. จำนวนกิจกรรมที่เฝ้าระวังดูแลและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. จำนวนกิจกรรมที่บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม

เป้าหมาย (Goals)

๑. มีการพัฒนาด้านการศึกษาอนุรักษ์ศิลปะ จารีตประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้สืบทอดและดำรงไว้

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
๒. บริหารจัดการการศึกษาให้มีคุณภาพ
๓. ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม
๔. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการจัดคุณภาพการศึกษา
๒. จำนวนกิจกรรมส่งเสริมประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
๓. จำนวนกิจกรรมที่มีการส่งเสริมกีฬานันทนาการหรือวัสดุอุปกรณ์ในกิจกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมาย (Goals)

๑. เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน และพึ่งพาตนเองได้

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการลดรายจ่าย
๒. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเพิ่มรายได้
๓. ส่งเสริมกิจกรรมการออม / ประหยัด

๔. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

๕. ส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. จำนวนกิจกรรมที่ชักจูงและเร่งรัดให้มีการลงทุนเกิดขึ้น
๒. จำนวนกิจกรรมที่กระตุ้นและทำให้เกิดการพัฒนาอาชีพ
๓. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการประกอบการขนาดย่อมและขนาดจิ๋วของชุมชนเพื่อการจัดการ “ทุน” ของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ในการพึ่งตนเอง
๔. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมาย (Goals)

๑. ชุมชนมีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐานครอบคลุมทุกพื้นที่

แนวทางการพัฒนา

๑. ต่อเติม ปรับปรุง บำรุงรักษา ขยายเขตระบบไฟฟ้าสาธารณะ
๒. ก่อสร้าง ต่อเติม ปรับปรุง บำรุงรักษา ขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน
๓. บำรุงรักษา ขยายเขตระบบโทรศัพท์สาธารณะ
๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ภาชนะเก็บน้ำ และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ
๕. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน และท่อระบายน้ำ

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. จำนวนสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง
๒. จำนวนระบบคมนาคมที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง
๓. จำนวนระบบการจัดการน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

เป้าหมาย (Goals)

๑. การบริหารจัดการที่ดีแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชน
๒. พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ
๓. ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการดำเนินงาน
๔. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาสื่อและข้อมูลสารสนเทศ

ตัวชี้วัด (KPI)

- ๑) จำนวนกิจกรรมที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐ
- ๒) จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

เป้าหมาย (Goals)

๑. ประชาชนอยู่ดีมีสุข มีความรู้ และชุมชนปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสุขภาพของประชาชน
๒. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ
๓. การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. ส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕. ส่งเสริมประชาชน เยาวชน เพื่อร่วมสร้างความเข้มแข็งชุมชน
๖. ส่งเสริมให้มีการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
๗. ส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพชีวิตทุกด้าน

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. จำนวนกิจกรรมที่ให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส
๓. จำนวนกิจกรรมที่พัฒนาและแก้ไขปัญหาทางสังคม
๔. จำนวนกิจกรรมที่ดูแลสุขภาพอนามัย การป้องกันโรคและการออกกำลังกาย

พันธกิจ

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
๒. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
๓. ส่งเสริมการศึกษา
๔. กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
๕. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางราชการ

๒.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ (๑/๒)

โครงสร้างความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. ความมั่นคง
๒. ความสามารถในการแข่งขัน
๓. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
๔. การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. การสร้างและพัฒนาคุณภาพมนุษย์
๒. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
๖. การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. การพัฒนายุทธศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
๙. การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับภาคเศรษฐกิจในพื้นที่
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตกลุ่มแม่น้ำโขง
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาทุนมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัย อย่างเท่าเทียม
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ (๒/๒)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี

๑. การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๒. การส่งเสริม การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๓. การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง
๔. การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยวโดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้ง
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๖. การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. ด้านส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม
๒. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ด้านการศึกษาและการกีฬา
๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๕. ด้านพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
๖. ด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๒. การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๓. การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม
๔. การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อ สร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๖. การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน
๗. ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนทอง (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
๒. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม
๔. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
๕. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๖. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ
๗. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

๒.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโนนทอง ทั้ง ๗ ยุทธศาสตร์ มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี โดยมีเป้าหมายสำคัญที่นำทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมน่าอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข และครอบคลุมทุกมิติพัฒนา ซึ่งทุกประเด็นต้องการบูรณาจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน และความต้องการของภาคประชาสังคมท้องถิ่นและชุมชน อย่างเป็นเอกภาพ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาพื้นที่ตำบลโนนทอง อำเภอนายูง จังหวัดอุดรธานี

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลโนนทอง ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (S : Strength-s)

- ประชาชนมีความพร้อม จะมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น
- การจัดโครงสร้างภายในมีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ
- มีเทศบาลตำบลที่พร้อมจะให้บริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างองค์การเทศบาลตำบลกับส่วนราชการต่างๆ
- ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพในการพัฒนา
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน

จุดอ่อน (W : Weakness)

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติสับสนขาดความชัดเจน
- เทศบาลตำบลมีงบประมาณจำกัด ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้
- การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และการทำลายสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ

โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดอุดรธานี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณให้เทศบาลตำบล ดำเนินการตามแผนงาน โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเทศบาลตำบล
- มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ
- นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น โดยการสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแลและความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น

อุปสรรค (T : Threat)

- ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเองกับงานของท้องถิ่น
- นโยบายรัฐบาลไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณมายัง เทศบาลตำบล ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นบางเรื่องต้องชะงัก
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
- การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วน เนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนงบประมาณที่มีจำกัด

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านการท่องเที่ยว	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักปลัดเทศบาล	เทศบาลตำบล โนนทอง
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา	
		ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัดเทศบาล	
๒	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัดเทศบาล	
๓	ด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	สังคมสงเคราะห์	กองการศึกษา	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	
๔	ด้านเศรษฐกิจตามแนว คิดเศรษฐกิจพอเพียง	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดเทศบาล	
		ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัดเทศบาล	
๕	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
๖	ด้านการเมืองและการ บริหารจัดการ	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดเทศบาล	
				กองคลัง	
		ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัดเทศบาล	
๗	ด้านคุณภาพชีวิตและ สังคม	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัดเทศบาล	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัดเทศบาล	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดเทศบาล	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัดเทศบาล	
		การดำเนินงานอื่นๆ	งบกลาง	สำนักปลัดเทศบาล	